

เอกสารประกอบการบรรยาย
วิชา
ภาษาอังกฤษเบื้องต้น

สารบัญ

	หน้า
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (Grammar)	๒
๑. Noun (คำนาม)	๓
๒. Pronoun (คำศัพท์นาม)	๗
๓. Adjective (คำคุณศัพท์)	๙
๔. Adverb (คำวิเศษณ์)	
๕. Verb (คำกริยา)	๑๓
๖. Preposition (คำบุพบท)	๑๕
๗. Conjunction (คำสันธาน)	๑๗
๘. Interjection (คำอุทาน)	๒๐
การใช้ Article a, an, the	๒๑
Tense	๒๓
เอกสารอ้างอิง	๒๗

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (Grammar)

ชนิดของคำ (Parts of Speech)

คำในภาษาอังกฤษทุกคำจะต้องเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของ Part of Speech คือการแบ่งชนิดของคำตามหน้าที่ ข้อความ ประกอบด้วย คำ (word) หรือกลุ่มคำ ซึ่งนำมาเรียงต่อกันเป็นวลี (phrase) หรือประโยค (sentence) โดยมีหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งใน ๘ ชนิด ตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (grammar)

๑. Noun (คำนาม) คือ คำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
๒. Pronoun (คำสรรพนาม) คือ คำที่ใช้แทนคำนาม
๓. Adjectives (คำคุณศัพท์) คือ ใช้ขยายนาม หรือสรรพนาม
๔. คำวิเศษณ์ (Adverb) คือ คำที่ใช้แสดงความเคลื่อนไหวของนาม หรือสรรพนาม
๕. Verb (คำกริยา) คือ คำที่ใช้ขยายกริยา คุณศัพท์ และกริยาวิเศษด้วยกัน
๖. Preposition (คำบุพบท) คือ คำที่ใช้บอกความสัมพันธ์กับนามหรือกริยา
๗. Conjunction (คำสันธาน) คือ คำใช้เชื่อมประโยค หรือคำ
๘. Interjection (คำอุทาน) คือ ใช้เพื่อแสดงความรู้สึก เสียใจ หรือประหลาดใจ

๑. Noun (คำนาม)

เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สถานที่ สิ่งของ กิจกรรม เหตุการณ์ และสิ่งที่เป็นนามธรรม ทั้งที่มีรูปร่าง เช่น gun, aircraft, rocket, etc. และไม่มีรูปร่าง เช่น day (วัน), time (เวลา), weather (อากาศ), etc.

ประเภทของคำนาม แบ่งได้ดังนี้

๑) **คำนามทั่วไป (common noun)** เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สถานที่ สิ่งของ สภาวะต่างๆ ไป

๒) **คำนามเฉพาะ (proper noun)** เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อคนหนึ่งคนใด สิ่งของหนึ่ง สิ่งของใด สถานที่หนึ่งสถานที่ใดโดยเฉพาะ

- ชื่อวันและเดือนต้องเป็นคำนามเฉพาะ

เช่น Monday, Tuesday, etc. January, February, March, etc.

- คำนามเฉพาะ (proper noun)

ต้องเขียนอักษรตัวแรกของคำด้วยอักษรตัวใหญ่ (capital letter)

๓) **คำนามนับได้ (countable noun)** คือคำนามที่นับจำนวนได้ จึงมีรูปเอกพจน์ (singular form) และรูปพหูพจน์ (plural form) การเปลี่ยนรูปเอกพจน์เป็นรูปพหูพจน์มีดังนี้

๓.๑) กลุ่มที่ ๑ คำนามส่วนมาก เติม s ที่รูปเอกพจน์เมื่อต้องการรูปพหูพจน์เช่นคำต่อไปนี้

<u>Singular Form</u>	<u>Plural Form</u>
boy	boys
table	tables
teacher	teachers

๓.๒) กลุ่มที่ ๒ คำนามที่ลงท้ายด้วย o, ch, s, ss, sh, x, และ z ต้องเติม es

<u>Singular Form</u>	<u>Plural Form</u>
potato	potatoes
watch	watches
bus	buses
glass	glasses
brush	brushes

ข้อยกเว้น

(๑) คำที่ลงท้ายด้วย o เช่น buffalo ใช้ได้ ๒ แบบ คือเติม es ดังนี้ buffaloes หรือใช้รูป เดิมก็ได้ คือ buffalo

(๒) คำนามที่ลงท้ายด้วย o ที่มาจากภาษาอื่น หรือคำที่เป็นคำย่อ ให้เติม s เท่านั้น เช่น

kilo = kilos

photo = photos

piano = pianos

dynamo = dynamos

kimono = kimonos

soprano = sopranos

๓.๓) กลุ่มที่ ๓ คำนามที่ลงท้ายด้วย y โดยอักษรที่นำหน้า y เป็นรูปพยัญชนะต้องเปลี่ยน y เป็น i ก่อนเติม es เช่น

<u>Singular Form</u>	<u>Plural Form</u>
baby	babies
country	countries
fly	flies

แต่คำนามที่ลงท้ายด้วย y โดยอักษรที่นำหน้า y เป็นรูปสระ ให้เติม s เช่น

boy = boys

monkey = monkeys

๓.๔) กลุ่มที่ ๔ คำนามที่ลงท้ายด้วย f หรือ fe ต้องเปลี่ยน f หรือ fe เป็น ves เช่น calf, half, knife, leaf, loaf, life, self, shelf, thief, wife, wolf, sheaf

<u>Singular Form</u>	<u>Plural Form</u>
loaf	loaves
leaf	leaves
wife	wives
half	halves
thief	thieves

ส่วนคำนามต่อไปนี้ hoof, scarf, และ wharf เติม s หรือเปลี่ยน f เป็น ves

hoof = hoofs/ hooves

scarf = scarfs/ scarves

wharf = wharfs/wharves

นอกจากคำนามที่กล่าวมานี้ คำนามอื่นที่ลงท้ายด้วย f หรือ fe ให้เติม s เมื่อเป็นพหูพจน์ เช่น cliff = cliffs

handkerchief = handkerchiefs

๓.๕) กลุ่มที่ ๕ คำนามต่อไปนี้มีรูปพหูพจน์เฉพาะ เช่น

<u>Singular Form</u>	<u>Plural Form</u>
man	men
woman	women
foot	feet
tooth	teeth
goose	geese
mouse	mice
louse	lice
child	children
ox	oxen

๓.๖) กลุ่มที่ ๖ คำนามกลุ่มนี้ไม่ต้องเปลี่ยนรูปเมื่อเป็นพหูพจน์

fish (fishes มีใช้บ้าง แต่น้อยมาก) ชื่อปลาต่าง ๆ เช่น carp, salmon, trout, cod, mackerel ปลาหมึก squid สัตว์บางชนิด เช่น deer, sheep, swine ยานพาหนะบางชนิด เช่น aircraft, craft

* คำนามเรียกเสื้อผ้า เครื่องมือ หรือของใช้ที่มีสองส่วนจะเป็นพหูพจน์เช่นเดียวกัน เช่น
เสื้อผ้า: trousers pants, shorts, etc. (กางเกง มี ๒ ขา)

เครื่องมือหรือของใช้: pliers, scissors, tweezers, binoculars, glasses etc.

๔) **คำนามนับไม่ได้ (uncountable noun)** ได้แก่ คำนามที่เรียกสิ่งที่มีจำนวนนับไม่ได้หรือไม่สามารถแยกนับเป็น หนึ่ง สอง สาม ฯลฯ ได้ เช่น

water	sugar	bread	gold	paper	dust
sand	hair	cloth	soap	ice	oil
glass	wood	meat	jam	chalk	mud
milk	salt	butter	rice	air	snow

คำนามที่บอกการกระทำ (action) คุณสมบัติ (quality) หรือ สภาพ (state) ซึ่งไม่มีตัวตนจับต้องไม่ได้ คำนามเหล่านี้เรียกว่า อาการนาม (abstract noun) นาม เช่น information advice relief laziness sorrow willingness

คำนามที่เป็นชื่อวิชาหรือชื่อกีฬา เช่น English Japanese history geography psychology basketball tennis golf baseball

คำนามที่เรียกชื่อโรคต่าง ๆ เช่น mumps, measles, shingles (งูสวัด) และคำนามต่อไปนี้ luggage, baggage, furniture, weather, news, etc.

คำนามนับไม่ได้จะมีคุณสมบัตินามเอกพจน์เสมอ และไม่ใช้คำกำกับนาม a/an นำหน้า

๕) **สมุหนาม (collective noun)** เป็นคำนามเอกพจน์ซึ่งใช้เรียกคนเป็นกลุ่ม เช่น family, staff, team, bunch, army, crowd, government, company, class, club, gang, jury, band, committee คำนามเหล่านี้จึงสามารถใช้เสมือนเป็นคำพหูพจน์ใช้กริยาพหูพจน์ (plural verb) แต่ใช้กับกริยาเอกพจน์ (singular verb) ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้พูดหรือผู้เขียนตั้งใจจะหมายถึงอะไร ถ้าผู้พูดหมายถึงคนจำนวนมากกว่า ๑ คน (= people) กำลังทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีคนมากกว่า ๑ คนทุก เช่น การวางแผนต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฯลฯ ควรจะใช้กริยาพหูพจน์และต้องแทนด้วยคำสรรพนาม “they”

Our school team are wearing the school uniform.

ถ้าหมายถึง กลุ่มเดียว/หน่วยเดียว (a single group or unit) ให้ใช้กริยาเอกพจน์ เช่น

Our school team is better than our opponent's.

The family is going to Italy next month.

สมุหนามบางคำมีรูปพหูพจน์ได้และต้องใช้กับกริยาพหูพจน์ เช่น

family = families

class = classes

crowd = crowds

หน้าที่ของ Nouns

สามารถแบ่งออกหน้าที่แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ

๑) **ประธาน (Subject)** คือ คำนามที่มีลักษณะเป็นผู้กระทำ หรือบ่งบอกถึงหัวข้อประโยคนั้น ๆ เช่น I kick football. คำนาม I เป็นประธาน ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ (เตะฟุตบอล)

๒) **กรรม (Object)** คือ คำนามที่มีลักษณะเป็นผู้ถูกกระทำ เช่น I kick football. คำนาม football เป็นกรรม เพราะถูกกระทำ (ฉันทะ)

๓) ส่วนเติมเต็ม (Complement) คือ คำนามที่เขามาเติมเต็มประโยคให้มีความหมายสมบูรณ์ เช่น This is a book. คำนาม book ตามหลัง verb to be เป็นส่วนเติมเต็ม ไม่ใช่กรรม

๔) กรรมของบุพบท (Object of preposition) คือคำเชื่อมระหว่างกริยา นาม สรรพนาม หรือ คำอื่นใด เพื่อบอกสถานที่ เวลา ทิศทาง และอื่นๆ

๒. Pronoun (คำศัพท์นาม)

Pronoun (คำสรรพนาม) คือคำที่ใช้แทนคำนามหรือคำสมอนาม (nouns- equivalent) เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงซ้ำซาก หรือแทนสิ่งที่รู้อยู่แล้วระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง หรือแทนสิ่งของที่ยังไม่รู้หรือไม่แน่ใจว่าเป็นอะไร คำสรรพนาม (pronouns) แยกออกเป็น ๗ ชนิด คือ

Personal Pronoun (บุรุษสรรพนาม) คือสรรพนามที่ใช้แทนบุคคลหรือสิ่งของในการพูดสนทนา มี ๓ บุรุษ

บุรุษที่ ๑ ได้แก่ตัวผู้พูด I, we

บุรุษที่ ๒ ได้แก่ผู้ฟัง you

บุรุษที่ ๓ ได้แก่ผู้ที่พูดถึง สิ่งที่ถูกพูดถึง he, she, it , the

การใช้ Personal Pronouns ที่ทำหน้าที่เป็นประธานและเป็นกรรมมีหลักดังนี้

๑) **Personal Pronoun** ที่ตามหลังคำกริยาหรือตามหลังบุพบท (preposition) ต้องใช้ในรูปแบบกรรม ตัวอย่าง Sergeant Somsak talk with him about the report.

๒) **Possessive Pronouns** (สรรพนามเจ้าของ) คือสรรพนามที่ใช้แทนคำนามเมื่อแสดงความเป็นเจ้าของ ได้แก่คำต่อไปนี้ mine, ours, yours, his, hers, its, theirs.

ตัวอย่าง The book on that table is yours.

๓) **Reflexive Pronouns** (สรรพนามตนเอง) คือสรรพนามที่แสดงตนเอง แสดงการเน้น ย้ำให้เห็นชัดเจน มักเรียกว่า -self form of pronoun ได้แก่ myself, yourself, yourselves, himself, herself, ourselves, themselves, itself มีหลักการใช้ดังนี้

- ใช้เพื่อเน้นประธานให้เห็นว่าเป็นผู้กระทำการนั้นๆ ให้วางไว้หลังประธานนั้น ถ้าต้องการเน้นกรรม (object) ให้วางหลังกรรม เช่น I spoke to Mr.Wilson himself.

- วางหลังคำกริยา เมื่อกริยาของประโยคเป็นกริยาที่ทำต่อตัวประธานเอง เช่น They blamed themselves for the accident.

๔) **Definite Pronouns หรือ Demonstrative Pronouns** คือสรรพนามที่บ่งชี้ชัดเจนว่าใช้แทนสิ่งใด เช่น this, that, these, those, one, ones, such, the same, the former, the latter

ตัวอย่าง That is incredible!

I will never forget this.

๕) **Indefinite Pronouns** (สรรพนามไม่เจาะจง) หมายถึงสรรพนามที่ใช้แทนนามได้ทั่วไป มิได้ชี้เฉพาะเจาะจงว่าแทนคนนั้น คนนี้เช่น everyone everybody everything some each someone somebody all any many anyone anybody anything either neither no one nobody nothing none one more most enough few fewer little several more much less

ตัวอย่าง Everybody loves somebody.

๖) **Interrogative Pronouns** (สรรพนามคำถาม) เป็นสรรพนามที่แทนนามสำหรับคำถาม ได้แก่ Who, Whom, What, Which และ Whoever, Whomever, Whatever, Whichever

ตัวอย่าง Who want to see the dentist first?

๗) **Relative Pronouns** (สรรพนามเชื่อมความ) คือ สรรพนามที่ใช้แทนคำนามที่กล่าวมาแล้วในประโยคข้างหน้า และพร้อมกันนั้นก็ทำหน้าที่เชื่อมประโยคทั้งสองให้เป็นประโยคเดียวกัน เช่นคำต่อไปนี้

who, whom, which whose ,what, that และ indefinite relative pronouns เช่น whoever, whomever, whichever, whatever

ตัวอย่าง Children who (that) play with fire are in great danger of harm.

The book that she wrote was the best-seller

๓. Adjective (คำคุณศัพท์)

หมายถึง คำที่ไปทำหน้าที่ขยายนามหรือสรรพนาม (ขยายสรรพนามต้องอยู่หลังตลอดไป) เพื่อ
บอกให้รู้ลักษณะคุณภาพหรือคุณสมบัติของนามหรือสรรพนามนั้นว่าเป็นอย่างไร?

ชนิดของ Adjectives ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น ๑๑ ชนิด คือ

๓.๑ Descriptive Adjective คือ "คำคุณศัพท์บอกลักษณะ" หมายถึง คำที่ใช้ลักษณะหรือ
คุณภาพ ของคนสัตว์ สิ่งของ และสถานที่ เพื่อให้รู้ว่ำนามนั้นมีลักษณะอย่างไร ได้แก่ good, bad, tall,
shot, black, fat, thin, fat, thin, clever, foolish, poor, rich, brave, cowardly, pretty, ugly,
happy, sorry, etc.

ตัวอย่าง :The rich man lives in the big house.

A clever pupil can answer the difficult problem.

๓.๒ Proper Adjective คือ "คุณศัพท์บอกสัญชาติ" หมายถึง คำที่ไปขยายนามเพื่อบอกสัญชาติ
ซึ่งมีรูปเปลี่ยนมาจาก Proper noun นั้นเอง ได้แก่ Proper Noun (เป็นนามเฉพาะ) เช่น England,
America, Thailand, India, Germany, Italy, Japan, China

ตัวอย่าง John employs a Chinese cook.

๓.๓ Quantitive Adjective คือ "คำคุณศัพท์บอกปริมาณ" หมายถึง คำที่ไปขยายนามเพื่อบอก
ให้ทราบปริมาณของสิ่งเหล่านั้นว่ามีมากหรือน้อย (แต่ไม่บอกจำนวนแน่นอน) ได้แก่ much, many, little,
some, any, enough, half, great, all, whole, sufficient, etc.

ตัวอย่าง He ate much rice at school yesterday.

๓.๔ Numerical Adjective คือ "คำคุณศัพท์บอกจำนวนแน่นอน" หมายถึง คำที่ไปขยายนาม
เพื่อบอกจำนวนแน่นอนของนามว่ามีเท่าไร แบ่งเป็นชื่อย่อยได้ ๓ ชนิด

๓.๔.๑ Cardinal Numerical Adjective คือ คุณศัพท์ที่ใช้บอกจำนวนนับที่แน่นอนของ
นาม ได้แก่ one, two, three, four, five, six, seven, etc. ตัวอย่าง She bought two apples.

๓.๔.๒ Ordinal Numerical Adjective คือ "คำคุณศัพท์ที่ใช้ขยายนามเพื่อบอกลำดับ
ที่ของนามนั้นๆ" ได้แก่ first, second, third, fifth, sixth, seventh, etc. ตัวอย่าง – Jimmy won the
first prize in competition.

๓.๔.๓ Multiplicative Adjective คือ "คุณศัพท์บอกจำนวนทวีของนาม" ได้แก่ double,
triple, fourfold ตัวอย่าง : -Some roses are double

๓.๕ Demonstrative adjective คือ คุณศัพท์ชี้เฉพาะหรือนิยมคุณศัพท์ หมายถึง คำที่ชี้เฉพาะ
ให้กับนามใดนามหนึ่ง ได้แก่ this, that (ใช้กับนามเอกพจน์), these ,those (ใช้กับนามพหูพจน์) such,
same

ตัวอย่าง I invited that man to join birthday party last night.

๓.๖ interrogative adjective คือ คุณศัพท์บอกคำถาม หมายถึง คุณศัพท์ที่ใช้ขยายนาม
เพื่อให้เป็น คำถามโดยจะวางไว้ต้นประโยคและมีนามตามหลังเสมอ ได้แก่ what, which, whose

ตัวอย่าง What book is he reading in the room?

๓.๗ Possessive adjective คือ คุณศัพท์บอกเจ้าของหรือสามีคุณศัพท์ หมายถึง คำคุณศัพท์ที่
ใช้ขยายนามเพื่อบอกความเป็นเจ้าของของนาม ได้แก่ my, our, your, his, her, its และ their

ตัวอย่าง เช่น. That is his pencil.

๓.๘ Distributive คือ คุณศัพท์แบ่งแยก หมายถึง คำคุณศัพท์ที่ไปขยายนาม เพื่อแยกนามออกจากกันเป็นอันหนึ่ง หรือส่วนหนึ่ง ได้แก่ each, every, either, neither

ตัวอย่าง Either side is a narrow lane.

๓.๙ Emphasizing Adjective คือ คุณศัพท์เน้นความ หมายถึงคุณศัพท์ที่ใช้ขยายนามเพื่อเน้นความให้มีน้ำหนักขึ้น ได้แก่ own ,very

ตัวอย่าง Linda said that she had seen it with her own eyes.

๓.๑๐ Exclamatory Adjective คือ คุณศัพท์บอกอุทาน หมายถึง คุณศัพท์ที่ใช้ขยายเพื่อให้เป็นคำอุทาน ได้แก่ what

ตัวอย่าง What a man he is!

What an idea it is!

๓.๑๑ Relative Adjective คือ คุณศัพท์สัมพันธ์ หมายถึง คุณศัพท์ที่ใช้ขยายนามที่ตามหลัง และในขณะเดียวกันก็ยังทำหน้าที่คล้ายสันธานเชื่อมความในประโยคของตัวเองกับประโยคข้างหน้าให้สัมพันธ์กันอีกด้วย ได้แก่ what, whichever

ตัวอย่าง Give me what money you have.

I will take whichever horse you don t want.

Adjective เวลามาไปพูดหรือเขียนมีวิธีใช้อยู่ ๔ ประการ คือ

๑) เรียงไว้หน้าคำนามที่คุณศัพท์นั้นไปขยายโดยตรงได้ เช่น The thin man can run very quickly.

๒) เรียงไว้หลัง Verb to be, look feel, seem, get, taste, smell, turn, go, appear, keep, become, sound, grow etc. ก็ได้ Adjective ที่เรียงตามกริยาเหล่านี้ ถือว่าขยายประธาน แต่วางตามหลังกริยา จึงมีชื่อเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า Subjective Complement เช่น I'm feeling a bit hungry.

๓) เรียงคำนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม (Object) ได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยขยายเนื้อความของกรรมนั้นให้สมบูรณ์ขึ้น Adjective ที่ใช้ในลักษณะเช่นนี้เรียกว่าเป็น Objective Complement เช่น Sam made his wife happy.

๔) เรียง Adjective ไว้หลังคำนามได้ ไม่ว่านามนั้นจะทำหน้าที่เป็นอะไรก็ตาม ถ้า Adjective ตัวนั้นมีบุพบทวลี (Preposition Phrase) มาขยายนามตามหลัง เช่น A parcel posted by mail today will reach him tomorrow.

๔. Adverb (คำวิเศษณ์)

คือ คำที่ใช้แสดงความเคลื่อนไหวของนาม หรือสรรพนาม

๔.๑ Adverbs of frequency คือ adverb บอกความถี่ของการกระทำ ได้แก่ คำว่า

always	เป็นประจำ ทำอย่างสม่ำเสมอ
often	บ่อย ๆ
frequency	บ่อย ถี่
usually	ตามปกติ
sometimes	บางครั้ง
generally	โดยทั่ว ๆ ไป
seldom	ไม่ค่อยจะ
never	ไม่เคยเลย

ตำแหน่งของ adverbs of frequency

ถ้าประโยคนั้นมี verb to be หรือ verb to have ให้วางไว้หลัง verb to be หรือ verb to have ตัวอย่างเช่น I have never flown the aircraft.

วางไว้หน้าคำกริยาแท้ เช่น I always go to school by bus.

๔.๒ Adverbs of manner คือ adverb ที่บอกอาการ หรือท่าทาง สถานะ คุณภาพ เช่น

late	ช้า
well	ดี
fast	เร็ว

ตัวอย่าง You go to school lately.

๔.๓ Adverbs of time คือ adverb ที่บอกเวลา

Today	วันนี้
Tonight	คืนนี้
Soon	เร็ว ๆ นี้
Before	ก่อน
Last	สุดท้าย
finally	ในที่สุด
already	เรียบร้อยแล้ว

ตัวอย่าง I will see you tonight.

๔.๔ Adverbs of place คือ adverb ที่บอกสถานที่

here	ที่นี่
there	ที่นั่น
somewhere	บางแห่ง
near	ใกล้ ๆ

ตัวอย่าง The gas station is near the bus station.

๔.๕ Adverbs of degree คือ adverb บอกปริมาณจะวางไว้หน้าคำ adj, adv ได้แก่

very	มาก
------	-----

Too	มากเกินไป
Quite	มากที่สุด
Almost	เกือบจะ

This box is too heavy to lift. (กล่องมีน้ำหนักมากเกินไปที่จะยกไหว)

ในกรณีที่ในประโยคใดประโยคหนึ่งมีคำกริยาวิเศษณ์อยู่หลายชนิดให้เรียงลำดับ ดังนี้
Manner (อาการ, ท่าทาง), place (สถานที่), time (เวลา)

ตัวอย่าง This boy go to school early.

คำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs) มาจากคำคุณศัพท์ (Adjectives) โดยการเติม -ly ท้ายคำ

คำคุณศัพท์ (Adjectives) เติม -ly ได้เลย เช่น

beautiful	beautifully	อย่างสวยงาม
quiet	quietly	อย่างเงียบ

คำคุณศัพท์ (Adjectives) ที่ลงท้ายด้วย e ให้ตัด e ออก แล้วเติม ly เช่น

truly	truly	อย่างแท้จริง
-------	-------	--------------

คำคุณศัพท์ (Adjectives) ที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม ly เช่น

happy	happily	อย่างมีความสุข
-------	---------	----------------

คำคุณศัพท์ (Adjectives) ที่ลงท้ายด้วย le ให้ตัด e ออก แล้วเติม -y เช่น

simple	simply	อย่างมีความสุข
possible	possibly	เป็นไปได้

๕. Verb (คำกริยา)

คือ คำที่แสดงการกระทำหรือถูกกระทำ

๑. **Intransitive verb (อกรรมกริยา)** เป็นกริยาที่มีความสมบูรณ์ในตัว ไม่ต้องมีกรรม (object) มารองรับ

ตัวอย่าง เช่น smile (ยิ้ม) I **smile**. (ฉันยิ้ม)
run (วิ่ง) He **run**. (เขาวิ่ง)

๒. **Transitive Verb (สกรรมกริยา)** เป็นกริยาที่ยังไม่สมบูรณ์ ต้องมีกรรมมารองรับ

ตัวอย่างเช่น give (ให้) I give the **present** to her. (ฉันให้ของขวัญแก่เธอ)
kick (เตะ) I **kick** a football. (ฉันเตะฟุตบอล)

๓. **Regular Verb (กริยาปรกติ)** เมื่อเปลี่ยนเป็นกริยาช่องที่สอง (Past tense) และช่องที่สาม (Past tense) เพียงเติม d หรือ ed ท้ายคำ

ตัวอย่างเช่น play (ช่องที่ ๑) played (ช่องที่สอง) played (ช่องที่สาม)

I play football today. I played football yesterday. I have been played football since 1990.

๔. **Irregular verb (กริยาอุปพิเศษ)** เมื่อเปลี่ยนเป็นช่องที่สอง (Past tense) ช่องที่สาม (Past participle) จะมีรูปเหมือนกันและที่แตกต่างกัน

Irregular verb ที่มีรูปเหมือนกันทั้งสามช่อง

put	put	put	ใส่
cut	cut	cut	ตัด
read	read	read	อ่าน

Irregular verb ที่มีรูปแตกต่างกันทั้งสามช่อง

break	broke	broken	หัก
fly	flow	flown	บิน
come	came	come	มา

๕. **Infinitives** ตามด้วย to คือ กริยาช่องที่ ๑ ที่ต้องมี to นำหน้า มีลักษณะการใช้

๕.๑ ใช้เป็นประธาน เช่น It is not difficult to learn English.

๕.๒ ใช้ตามหลังคำกริยา เช่น It's starting to rain

กริยาที่ตามด้วย Infinitive ตามด้วย to ได้แก่คำว่า

hope หวัง	need ต้องการ	prepare เตรียม
except ยอมรับ	decide ตัดสินใจ	appear ปรากฏ
ask ขอร้อง	plan วางแผน	mean ตั้งใจ
remind	เตือน swear สาบาน	pretend เสแสร้ง
want ต้องการ	promise สัญญา	neglect เพิกเฉย
learn เรียนรู้	deserve สมควรได้รับ	manage จัดการ

Infinitive ไม่มี to คือกริยาช่องที่ ๑ ที่ไม่ต้องมี to นำหน้ามีลักษณะการใช้ดังนี้

๑) Modal auxiliary verbs (กริยาช่วย) ใช้ infinitive ไม่มี to ตามหลังกริยาช่วย will, shall, would, should, can, could, may, might, had better.

ตัวอย่าง I can do my job.

๒. ใช้ infinitive ไม่มี to ตามหลังคำกริยาที่แสดงการรับรู้และสังเกตเห็น ได้แก่คำว่า

let อนุญาต make ทำ see เห็น hear ได้ยิน

feel รู้สึก watch ดู feel คู้ notice สังเกต

ตัวอย่าง I let my son play tennis.

๓) ใช้ infinitive ไม่มี to ตามหลัง why (not) ที่หมายถึงสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือการทำในสิ่งโง่ๆ เช่น
Why did you do that? It's the stupidest thing I've ever seen.

๔) ใช้ infinitive ไม่มี to ตามหลัง and, or, except, but, than สามารถนำคำ infinitive มาใช้
ร่วมกันด้วย and, or, except, but, than แต่ว่า infinitive ตัวที่สองไม่ต้องมี to

ตัวอย่าง Do you want to go out or stay home?

๖. Preposition (คำบุพบท)

ได้แก่คำที่ใช้แสดงสถานที่ ตำแหน่ง การเคลื่อนไหว ทิศทาง เวลา ลักษณะ และ ความสัมพันธ์ คำบุพบทในภาษาอังกฤษอาจเป็นคำคำเดียว เช่น at, between, from สองคำ เช่น next to, out of, across from หรือสามคำ เช่น in front of, in back of, on top of เป็นต้น คำบุพบทตามด้วยคำนาม คำสรรพนาม หรือกลุ่มคำนาม/นามวลี (noun phrase) นอกจากนี้ในการตอบคำถามเกี่ยวกับสถานที่ ตำแหน่ง การเคลื่อนไหว ทิศทาง เวลา ลักษณะ และ ความสัมพันธ์ หากเป็นการตอบแบบสั้น ต้องใช้คำบุพบทนำหน้าประโยคคำตอบด้วย เช่น “When's the meeting?” “On Monday.” (ไม่ใช่ตอบเพียงแค่ Monday.)

๖.๑ ประเภทของ Preposition

๖.๑.๑ คำบุพบทแสดงสถานที่ (preposition of place) ได้แก่ at, on, in, at ใช้เมื่อกล่าวถึงจุด หรือตำแหน่งของพื้นที่หรือเนื้อที่ที่มีลักษณะเป็นมิติเดียว ซึ่งบ่อยครั้งมักเป็นจุดในการเดินทาง หรือสถานที่พบปะ ตัวอย่าง The aircraft parks at Chiang Mai Airport.

- at ยังอาจใช้เมื่อกล่าวถึงอาคารหรือสถานที่เมื่อเรากำลังนึกถึงสิ่งที่คนทำภายในอาคาร หรือสถานที่เหล่านั้น

ตัวอย่าง Major Somsak is an army officer at RTA Headquarters

- on ใช้เมื่อกล่าวถึงพื้นผิวที่มีลักษณะสองมิติ เช่น beach, ceiling, computer or TV screen, grass, the page of a book, wall, roof, road, table, shelf เป็นต้น

ตัวอย่าง I love lying on the beach.

- in ใช้เมื่อกล่าวถึงที่ ที่ว่าง หรือเนื้อที่ที่มีลักษณะสามมิติ เช่น box, city, country, cupboard, drawer, house, library, room, car, pocket, building, village เป็นต้น

ตัวอย่าง I stay in Lopburi, but my son stay in London.

๖.๑.๒ คำบุพบทแสดงตำแหน่ง (preposition of position/location) เช่น above, across from, at the top of, at the bottom of, at the back of, behind/in back of, beside, between, by, in front of, in the middle of, near, next to, on top of, opposite, underneath เป็นต้น

ตัวอย่าง I put the book in front of the computer.

๖.๑.๓ คำบุพบทแสดงการเคลื่อนไหว (preposition of motion) เช่น away, from...to, into, through, toward(s), out of เป็นต้น

ตัวอย่าง The rescuers dived into the water to save the little girl's life.

๖.๑.๔ คำบุพบทแสดงทิศทาง (preposition of direction) เช่น across, along, up, away from, down, to, from เป็นต้น

ตัวอย่าง He turned to the right to look at the driver.

๖.๑.๕ คำบุพบทแสดงเวลา (preposition of time)

๑) at ใช้กับเวลาตามนาฬิกาและในสำนวน เช่น at dawn, at noon, at midday, at night, at midnight, at bedtime, at lunchtime, at dinnertime, at sunrise, at sunset, at present, at the moment, at the same time เป็นต้น ตัวอย่าง เช่น I'll go to office at noon.

๒) in ใช้กับเดือน ปี ทศวรรษ ศตวรรษ ฤดูกาล และสำนวน the first/second/third, etc. ตัวอย่างเช่น In winter, it often snows in England.

๓) on ใช้กับวันต่าง ๆ ของสัปดาห์ วันที่ และในสำนวน เช่น on Monday morning, on Friday evening, on Saturday night, on the weekend, on weekends เป็นต้น

๖.๑.๖ คำบุพบทแสดงลักษณะ (preposition of manner) เช่น in, with, without เป็นต้น

ตัวอย่าง My friends drove by without even waving.

๖.๑.๗ คำบุพบทแสดงความสัมพันธ์ (preposition of relationship) เช่น for, from, of, about, with, in เป็นต้น

ตัวอย่าง Sarah could not think of the answer.

๗. Conjunction (คำสันธาน)

คือ คำที่ใช้เชื่อมความ ซึ่งได้แก่ คำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคให้สมบูรณ์สองประโยคเข้าด้วยกัน (coordinating conjunction) คำสันธานที่ใช้นำหน้าประโยคย่อยไม่อิสระใน complex sentence (subordinating conjunction) และคำสันธานแบบคำคู่ (paired conjunction)

๗.๑ Coordinating conjunction คือ คำสันธานที่ใช้เชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำ หรือเชื่อมประโยคย่อยอิสระที่อยู่ใน compound sentence ได้แก่ and, but, yet, or, nor, neither, for, so เป็นต้น โดยหากเป็นเชื่อมประโยคย่อยอิสระใน compound sentence คำเชื่อมเหล่านี้จะอยู่ระหว่าง clause ทั้งสอง และมี comma , (จุลภาค) คั่น ในกรณีที่ประโยคเชื่อมต่อกันค่อนข้างสั้นสามารถละเครื่องหมายจุลภาคได้

- and ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่เสริมกัน (showing addition)

เช่น My wife and I will travel to Japan this weekend.

- but, yet ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ขัดแย้งกัน (showing concession or contrast)

เช่น wife will travel to Japan, but I will fly to Korea this weekend.

- or ใช้แสดงความสัมพันธ์ประเภทเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง (showing alternatives)

เช่น You can go to school by bus or train.

- not, neither ใช้ในความหมายตรงข้ามกับ or คือ ใช้แสดงความสัมพันธ์ในเชิงปฏิเสธ หมายถึง ไม่ทั้งสองอย่าง (showing no alternatives) เมื่อใช้คำว่า nor และ neither ซึ่งมีความหมายเชิงปฏิเสธนำหน้าประโยค จะมีการสลับที่ประธานกับกริยา โดยจะวางกริยาไว้หน้าประธาน

เช่น I was not happy, and neither were they.

He doesn't drink, and neither does he smoke.

- for ใช้แสดงสาเหตุหรือเหตุผล (showing cause or reasons)

เช่น The girl hid behind her mother, for she was afraid of the dog.

- so ใช้แสดงผล (showing results)

เช่น She felt hungry, so she took a lunch break.

๗.๒ Subordinating Conjunction คือ คำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคย่อยไม่อิสระ/ประโยคใจความรอง (dependent/subordinate clause) ประเภท adverb clause เข้ากับประโยคย่อยอิสระ/ประโยคใจความหลัก (independent/main clause) ใน complex sentence เพื่อแสดงความสัมพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ อาทิเช่น กริยาอาการ สถานที่ เวลา เหตุผล ผล จุดประสงค์ การขัดแย้งหรือแตกต่างกัน การเปรียบเทียบ คำสันธานในกลุ่มนี้ได้แก่ as if, in a way that, where, wherever, when, before, because, since, so that, so, although, whereas, as...as, more Than, If, unless เป็นต้น โดยคำเชื่อมเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งของประโยคย่อยไม่อิสระและมี comma (,) (เครื่องหมายจุลภาค) คั่นระหว่างประโยคทั้งสอง

๑) **ข้อความแสดงลักษณะอาการ (manner)** เป็นการอธิบายลักษณะอาการหรือเพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการกระทำในประโยคใจความหลัก คำสันธานที่ใช้ เช่น as, in a/the way that, like, unlike, as if/ as though เป็นต้น

๒) **ข้อความแสดงสถานที่ (place)** เป็นการอธิบายขยายความการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคหลัก เพื่อให้ทราบว่าเกิดขึ้นที่ใด คำสันธานที่ใช้ เช่น where, wherever, เป็นต้น

เช่น Put the paper where it belongs. (วางกระดาษไว้ที่เดิม)

๓) **ข้อความแสดงเวลา (time)** เป็นการอธิบายขยายความการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคใจความหลัก เพื่อให้ทราบว่าการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคนั้นเกิดขึ้นเมื่อใด ก่อนหรือหลังการกระทำ/เหตุการณ์ ใน adverb clause คำสันธานที่ใช้ เช่น as/while, as soon as, since, until/till, when, whenever, before, after, soon after, เป็นต้น

เช่น I'll leave for lunch as soon as the meeting end. (ฉันจะไปรับประทานอาหารกลางวันภายหลังจากการประชุมเสร็จสิ้น)

Before you travel to Chiang Mai, you should check your bus ticket. (ก่อนที่จะเดินทางไปเชียงใหม่ ควรตรวจสอบตั๋วรถโดยสารก่อน)

๔) **ข้อความแสดงเหตุผล (reason)** เป็นการอธิบายขยายความเกี่ยวกับเหตุผลของการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคใจความหลัก คำสันธานที่ใช้ เช่น as/since/because เป็นต้น

เช่น As I was feeling tired, I went to bed early

Since we had nothing better to do, we watched television the whole evening.

Because it was raining heavily, I had to take a taxi home.

๕) **ข้อความแสดงจุดประสงค์ (purpose)** เป็นการอธิบายขยายความว่าการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคใจความหลักมีจุดประสงค์ใด คำสันธานที่ใช้ เช่น so that/ in order that เป็นต้น

เช่น I'll give her my email address so that she can contact me.

I spoke slowly in order that the students could understand what I said.

๖) **ข้อความแสดงผล (result)** เป็นการอธิบายผลของการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคใจความหลัก คำสันธานที่ใช้ เช่น so, so...that/such...that เป็นต้น

เช่น I have too much work to do, so I can't go to my friend's birthday party tonight.

He worked so hard that he became ill.

๗) **ข้อความแสดงความแย้งหรือตรงกันข้ามกัน (concession/contrast)** เป็นการให้ข้อมูลที่แย้งหรือตรงกันข้ามกับการกระทำเหตุการณ์ในประโยคใจความหลัก คำสันธานที่ใช้ เช่น although/though/even though, while/whilst/whereas เป็นต้น

เช่น Even though it was cold, I went swimming. (แม้อากาศจะเย็น แต่ฉันยังไม่ว่ายน้ำ)

I like coffee while my husband likes tea. (ฉันชอบกาแฟในขณะที่สามีฉันชอบชา)

๘) **ข้อความแสดงการเปรียบเทียบ (comparison)** เป็นการอธิบายเปรียบเทียบความต่างระหว่างกระทำ/เหตุการณ์ใน adverb clause กับประโยคใจความหลัก คำที่ใช้ เช่น as ...as, not as....as, -er/more...than, -er/less...than เป็นต้น

เช่น There's plenty of food, so please eat as much as you like.

Jane isn't as old as she looks.

The government has taken this current crisis more seriously than ever.

I have fewer friends here than in my own country because I have less time to socialize (here than in my own country).

๙) **ข้อความแสดงเงื่อนไข (condition)** เป็นการอธิบายว่าการกระทำ/เหตุการณ์หนึ่งเป็นผลมาจากอีกการกระทำ/เหตุการณ์หนึ่งซึ่งเป็นเงื่อนไข โดย adverb clause เป็นส่วนที่แสดงเงื่อนไข และประโยคใจความหลักเป็นส่วนแสดงผลของการกระทำ คำที่ใช้แสดงเงื่อนไข เช่น if, unless, as long as, เป็นต้น ซึ่งประโยคเงื่อนไขและประโยคที่แสดงของเงื่อนไขมีโครงสร้างประโยคหลายแบบ

เช่น Please do not hesitate to call me if you have further questions.

If I could afford it, I would buy a house.

Unless Tim hurries, he will miss the bus. You can use my car as long as you drive carefully.

๗.๓ **Paired Conjunction หรือ Correlative Conjunction** คือ คำสันธานแบบคำคู่ที่ใช้เชื่อมระหว่างประโยคย่อยอิสระใน compound sentence ได้แก่ both.... And, not only... but also, either.... or, neither Nor

เช่น I enjoy singing. I enjoy dancing.

I enjoy **both** singing **and** dancing.

Rice is grown in our country. Wheat is grown in our country.

Both rice **and** wheat are grown in our country.

Man needs food. Man needs shelter.

Man needs **not only** food **but also** shelter.

He doesn't speak loudly. He doesn't speak clearly.

He speaks **neither** loudly **nor** clearly.

๘. Interjection (คำอุทาน)

คือ คำที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกหลากหลาย มักใช้ในภาษาพูด ถ้าเป็นการเขียนส่วนใหญ่มักจะมีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับอยู่ด้วย อาจจะเป็นคำพูดเพียงคำเดียวหรือสองคำที่อุทานออกมา หรืออาจขึ้นต้นประโยคก็ได้ แม้ว่าจะตัดคำอุทานออกไปประโยคนั้นก็ยังคงเป็นประโยคที่สมบูรณ์ เนื่องจากคำอุทานนี้ไม่มีส่วนสัมพันธ์ทางด้านไวยากรณ์กับส่วนที่เหลือของประโยคซึ่งเป็นสิ่งที่แตกต่างจากคำประเภทอื่น ๆ รูปแบบของการอุทาน มี ๒ ชนิด คือ

๘.๑ การอุทานที่เป็นคำเดี่ยวโดด ๆ หรือเป็นกลุ่มคำ (วลี) เช่น

- ๑) ประหลาดใจ - Oh!, Indeed, Wow
- ๒) เศร้าใจ - Alas! Ah!, Alack!
- ๓) ดีใจ - Hurrah, Ha!, Bravo!
- ๔) รังเกียจ - Ugh!
- ๕) เหยียดหยาม - Dam!, Pooh!, Bosh!

๘.๒ การอุทานที่ออกมาในรูปแบบของประโยค เช่น ประโยคอุทานที่ขึ้นต้นด้วย What และ How เช่น

What a pity!	(ช่างน่าสงสารอะไรอย่างนั้น)
What a mess!	(มันช่างสับสนอะไรอย่างนั้น)
How nice of you to come!	(ช่างดีเหลือเกินที่คุณมาได้)
How quickly the time passes!	(เวลาช่างผ่านไปรวดเร็วอะไรอย่างนั้น)

ประโยคอุทาน บางอย่างก็ขึ้นต้นด้วยคำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) เช่น

Away you go!	(ออกไปซะ!)
Here it comes!	(มานี้แล้วไง)

นอกจากนี้ประโยคอุทาน ยังใช้เพื่อการอวยพร หรือแสดงความยินดีได้อีกด้วย เช่น

Long live the King.	(ขอจงทรงพระเจริญ)
God save you.	(ขอให้พระเจ้าคุ้มครอง)
Have a good trip.	(ขอให้เดินทางโดยปลอดภัย)
Best of luck.	(ขอให้โชคดี)

การใช้ Articles a, an, the

การใช้ Articles a, an, the แบ่งออกได้เป็น ๒ ชนิด คือ

๑. **Indefinite Article** ได้แก่ a, an (ใช้กับคำนามนับได้ที่ไม่เจาะจง) หลักการใช้ a, an

๑.๑ ใช้ an นำหน้าคำนามที่ขึ้นด้วยสระ a, e, i, o, u หรือออกเสียงสระ ไม่ว่าจะเขียนขึ้นต้นด้วยพยัญชนะก็ตาม เช่น an elephant, an hour, an umbrella, an apple

๑.๒ ใช้ a, an นำหน้าคำนามเอกพจน์ที่นับได้เสมอที่มีความหมายเป็น "หนึ่ง"

เช่น She has a dog. Give me an apple. This is a durian.

๑.๓ ใช้ a, an นำหน้าคำที่บอกอาชีพ

เช่น I am an RTAF officer.

๑.๔ ใช้ a, an นำหน้านามเอกพจน์ที่แปลเป็นต่อ...(หน่วย)

เช่น Oranges cost 50 baht a kilogram.

๑.๕ ใช้ a กับกริยาที่นับได้ป่วย ได้แก่ a stomachache, a headache, a fever.

เช่น I have eaten papaya salad at lunch and now I have a stomachache.

๑.๖ ใช้ a, an ในประโยคอุทานตามหลัง what เช่น What is this ? It's a pear.

๒. **Definite Article** ได้แก่ the

๒.๑ ใช้กับคำนามนับได้เอกพจน์และพหูพจน์ที่เป็นการชี้เฉพาะเจาะจงลงไปว่าคนไหน อันไหน สิ่งไหน

๒.๒ ใช้ the นำหน้าคำนามที่มีสิ่งเดียว เช่น the sun, the moon, the sky

๒.๓ ใช้ the นำหน้าชื่อครอบครัว เช่น The Browns, The Lees

๒.๔ ตามปกติใช้ the นำหน้าชื่อหนังสือพิมพ์ เช่น The Nation, The Times, The Sun

๒.๕ ใช้ the กับชื่อ สถานที่ ทะเล the Pacific เทือกเขา the Himalayas แม่น้ำ the Mississippi ทะเลทราย the Sahara โรงแรม the Plaza Hotel โรงหนังโรงละคร the Playhouse พิพิธภัณฑ์ the National Museum ชื่อประเทศที่มีคำว่า Republic, Kingdom, State

๒.๖ ใช้ the เมื่อพูดโดยทั่วไปในเรื่องเครื่องดนตรี the piano I play the guitar.

๒.๗ ใช้ the ก่อนคำว่า same Your shirt is the same color as mine.

๒.๘ ใช้ the + คำคุณศัพท์เมื่อกล่าวถึงกลุ่มบุคคลเป็นพิเศษ the rich, the sick, the poor

๒.๙ ใช้ the กับคำนามที่เราได้กล่าวมาแล้วทั้งผู้พูดและผู้ฟังรู้ว่ากำลังคิดถึงสิ่งใด

๓. กรณีที่ไม่ใช่ Article

๓.๑ ชื่อมื้ออาหาร เช่น breakfast

๓.๒ ชื่อทะเลสาบ, ภูเขา เช่น Lake Superior

๓.๓ ชื่อภาษา, ชื่อวิชา เช่น French, Mathematics

๓.๔ ชื่อวัน เช่น Wednesday

๓.๕ เทศกาล ฤดู เช่น Christmas, Easter, spring, summer, winter

๓.๖ ชื่อเมือง รัฐ ประเทศ เช่น Texas, Thailand

๓.๗ ชื่อทวีป เช่น Asia, Europe

๓.๘ นามนับไม่ได้ และนามพหูพจน์, นามไม่มีตัวตน, นามที่บอกวัสดุ ไม่ใช่ a และ an เช่น tigers,

life, wood

๓.๙ สำนวนเกี่ยวกับ bed, home, work ต่อไปนี้ไม่ใช่ the คือ go to bed, in bed, finish work, start work, at work, go home, at home

๓.๑๐ คำนามต่อไปนี้ ในความหมายปกติไม่ใช่ the แต่ถ้าใช้ในความหมายอื่นจะใช้ the ได้แก่ bed, church, court, prison, hospital, market, class, school, college, university เช่น

- go to bed = ไปนอน แต่ go to the bed = ไปที่เตียง

- go to prison = ถูกขังคุก แต่ go to the prison = ไปที่คุก (เพื่อไปทำอย่างอื่นไม่ได้ไปเพื่อถูกขัง)

๓.๑๑ ไม่ใช่ article ตามหลัง kind of, sort of, type of, make of, brand of, variety of, species of, เช่น this brand of cigarette.

๓.๑๒ Verb ที่เกี่ยวข้องกับแต่งตั้ง คัดเลือก คือ appoint, choose, elect, select หรือ make ให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ดำรงตำแหน่งที่มีเพียงตำแหน่งเดียว ไม่ต้องใช้ article หน้าตำแหน่ง นั้น เช่น He was made President.

๓.๑๓ ชื่อกีฬาทุกชนิด

Tense

Present Tense เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

Past Tense เป็นเรื่องราวในอดีต

Future Tense เป็นเรื่องราวในอนาคต

๑. Present Tense เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๑.๑ Present Simple บอกข้อเท็จจริงทั่วไป

โครงสร้างประโยค S + verb 1 + (บอกความจริงที่เกิดขึ้นง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน)

ตัวอย่าง He goes to school by bus.

๑.๒ Present Continuous บอกเหตุการณ์ที่กำลังกระทำ

โครงสร้างประโยค S + is, am, are + Verb 1 ing + ... (บอกว่าเดี๋ยวนี้กำลังเกิดอะไรอยู่)

ตัวอย่าง He is going to school by bus.

๑.๓ Present Perfect บอกเหตุการณ์ที่ได้ทำเสร็จแล้วขณะพูด หรือเหตุการณ์ที่กระทำต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้

โครงสร้างประโยค S + has, have + Verb 3 + (บอกว่าได้ทำมาแล้วจนถึงปัจจุบัน)

ตัวอย่าง He has gone to school by bus.

๑.๔ Present Perfect Continuous บอกเหตุการณ์ที่ทำต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน คล้ายกับ Present Perfect แต่เป็นการเน้นว่าทำแบบไม่หยุดเลย

โครงสร้างประโยค has, have + been + Verb 1 ing + (บอกว่าได้ทำมาแล้วและกำลังทำต่อไปอีก)

ตัวอย่าง He has been going to school by bus.

๒. Past Tense เป็นเรื่องราวในอดีต

๒.๑ Past Simple บอกว่าได้ทำอะไร เมื่อไหร่ในอดีต

โครงสร้างประโยค S + Verb 2 +.....(บอกเรื่องที่เคยเกิดมาแล้วในอดีต)

ตัวอย่าง He went to school by bus.

๒.๒ Past Continuous บอกเหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ในอดีต

โครงสร้างประโยค S + was, were + Verb 1 +...(บอกเรื่องที่กำลังทำอยู่ในอดีต)

ตัวอย่าง He was going to school by bus.

๒.๓ Past Perfect บอกเหตุการณ์ที่ได้ทำเสร็จแล้วในอดีต

โครงสร้างประโยค S + had + verb 3 + ... (บอกเรื่องที่ทำมาแล้วในอดีตในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง)

ตัวอย่าง He had gone to school by bus.

๒.๔ Past Perfect Continuous บอกเหตุการณ์ที่ทำต่อเนื่องมาจนถึง ณ เวลานั้นในอดีต

โครงสร้างประโยค S + had + been + verb 1 ing + ... (บอกเรื่องที่ทำมาแล้วอย่างต่อเนื่องไม่หยุด)

ตัวอย่าง He had been going to school by bus.

๓. Future Tense เป็นเรื่องราวในอนาคต

๓.๑ Future Simple บอกว่าจะทำอะไร ในอนาคต

โครงสร้างประโยค S + will, shall + verb 1 +....(บอก เรื่องที่จะเกิดขึ้นในอนาคต)

ตัวอย่าง He will go to school by bus.

๓.๒ Future Continuous บอกเหตุการณ์ที่จะกระทำอยู่ ณ ช่วงเวลาหนึ่งในอนาคต

โครงสร้างประโยค S + will, shall + be + Verb 1 ing +(บอกว่าจะอนาคตนั้นๆ กำลังทำอะไรอยู่)

ตัวอย่าง He will be going to school by bus.

๓.๓ Future Perfect บอกเหตุการณ์ที่จะทำเสร็จแล้วในอนาคต

โครงสร้างประโยค S + will, shall + have + Verb 3 +... (บอกเรื่องที่จะเกิดหรือสำเร็จในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง)

ตัวอย่าง He will have gone to school by bus.

๓.๔ Future Perfect Continuous บอกเหตุการณ์ที่ทำต่อเนื่องมาจนถึง ณ เวลาหนึ่งในอนาคต

ตัวอย่างประโยค S + will, shall + have + been + verb 1 ing + .. (บอกเรื่องที่จะทำอย่างต่อเนื่องในเวลาใด - เวลาหนึ่งในอนาคตและจะทำต่อไปเรื่อยๆข้างหน้า)

ตัวอย่าง He will have been going to school by bus.

หลักการใช้แต่ละ tense มีดังนี้

๑) Present Tenses

๑.๑) Present simple tense

๑.๑.๑) ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามความจริงของธรรมชาติ และคำสุภาชิตคำ พังเพย

๑.๑.๒) ใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นความจริงในขณะที่พูด (ก่อนหรือหลังจะไม่จริงก็ตาม)

๑.๑.๓) ใช้กับกริยาที่ทำนานไม่ได้ เช่น รัก เข้าใจ รู้ เป็นต้น

๑.๑.๔) ใช้กับการกระทำที่คิดว่าเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

๑.๑.๕) ใช้ในการเล่าสรุปเรื่องต่างๆในอดีต เช่นนิยาย นิทาน

๑.๑.๖) ใช้ในประโยคเงื่อนไขในอนาคต ที่ต้นประโยคจะขึ้นต้น ด้วยคำว่า If (ถ้า), unless (เว้นเสียแต่ว่า), as soon as (เมื่อ,ขณะที่), till (จนกระทั่ง) , whenever (เมื่อไรก็ตาม), while (ขณะที่) เป็นต้น

๑.๑.๗) ใช้กับเรื่องที่ทำอย่างสม่ำเสมอ และมีคำวิเศษณ์บอกเวลาที่สม่ำเสมอร่วมอยู่ ด้วย เช่น always (เสมอๆ), often (บ่อยๆ), every day (ทุกวัน) เป็นต้น

๑.๒) Present continuous tense

๑.๒.๑) ใช้ในเหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ในขณะที่พูด (ใช้ now ร่วมด้วยก็ได้ โดยใส่ไว้ต้นประโยค, หลังกริยา หรือสุดประโยค)

๑.๒.๒) ใช้ในเหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ในระยะเวลาอันยาวนาน เช่น ในวันนี้ ,ในปี

๑.๒.๓) ใช้กับเหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะต้องเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ เช่น เร็วๆนี้,

พรุ่งนี้

๑.๓) Present perfect tense

๑.๓.๑) ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต และต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และจะมีคำว่า Since (ตั้งแต่) และ for (เป็นเวลา) มาใช้ร่วมด้วยเสมอ

๑.๓.๒) ใช้กับเหตุการณ์ที่ได้เคยทำมาแล้วในอดีต (จะกี่ครั้งก็ได้ หรือจะทำอีกในปัจจุบัน หรือจะทำในอนาคตก็ได้)และจะมีคำว่า ever (เคย) , never (ไม่เคย) มาใช้ร่วมด้วย 3. ใช้กับเหตุการณ์ที่จบลงแล้วแต่ผู้พูดยังประทับใจอยู่ (ถ้าไม่ประทับใจก็ใช้ Tense

๑.๓.๓) ใช้กับเหตุการณ์ที่เพิ่งจบไปแล้วไม่นาน (ไม่ได้ประทับใจอยู่) ซึ่งจะมีคำเหล่านี้มาใช้ร่วมด้วยเสมอ คือ Just (เพิ่งจะ), already (เรียบร้อยแล้ว), yet (ยัง), finally (ในที่สุด) เป็นต้น

๑.๔ Present perfect continuous tense มีหลักการใช้เหมือน ๑.๓) ทุกประการ เพียงแต่ว่าเน้นว่าจะทำต่อไปในอนาคตด้วย ซึ่งข้อ ๑.๓) นั้นไม่เน้นว่าได้กระทำอย่างต่อเนื่องหรือไม่ ส่วนข้อ ๑.๔) นี้เน้นว่ากระทำอย่างต่อเนื่องและจะกระทำต่อไปในอนาคตอีกด้วย

๒) Past Tenses

๒.๑) Past simple tense

๒.๑.๑) ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและจบลงแล้วในอดีต มิได้ต่อเนื่องมาถึงขณะที่พูด และมักมีคำต่อไปนี้มาร่วมด้วยเสมอในประโยค เช่น Yesterday, year เป็นต้น

๒.๑.๒) ใช้กับเหตุการณ์ที่ทำเป็นประจำในอดีตที่ผ่านมาในครั้งนั้นๆ ซึ่งต้องมีคำวิเศษณ์บอกความถี่ (เช่น Always, every day) กับคำวิเศษณ์บอกเวลา (เช่น yesterday, last month) มาร่วมอยู่ด้วยเสมอ.

๒.๑.๓) ใช้กับเหตุการณ์ที่ได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต แต่ปัจจุบันไม่ได้เกิด อยู่ หรือไม่ได้เป็นดังในอดีตนั้นแล้ว ซึ่งจะมีคำว่า ago ร่วมอยู่ด้วย.

๒.๒) Past continuous tense

๒.๒.๑) ใช้กับเหตุการณ์ ๒ อย่างที่เกิดขึ้นไม่พร้อม

๒.๒.๒) ใช้กับเหตุการณ์ที่ได้กระทำติดต่อกันตลอดเวลาที่ได้ระบุไว้ในประโยค ซึ่งจะมีคำบอกเวลาร่วมอยู่ด้วยในประโยค เช่น all day yesterday etc.

๒.๒.๓) ใช้กับเหตุการณ์ ๒ อย่างที่กำลังทำในเวลาเดียวกัน (ใช้เฉพาะกริยาที่ทำได้นานเท่านั้น

๒.๓) Past perfect tense

ใช้กับเหตุการณ์ ๒ อย่างที่เกิดขึ้นไม่พร้อมกันในอดีต มีหลักการใช้ คือ เกิดก่อนใช้รูปประโยคตามข้อ ๒.๓ เกิดทีหลังใช้รูปประโยคข้อ ๒.๑.๒ ใช้กับเหตุการณ์หรือการกระทำอันเดียวก็ได้ในอดีต แต่ต้องระบุชั่วโมงและวันให้แน่ชัดไว้ในทุกประโยคด้วยทุกครั้ง เช่น She had breakfast at eight o'clock yesterday.

๒.๔) past perfect continuous tense มีหลักการใช้เหมือนกับข้อ ๒.๓) ทุกกรณี เพียงแต่ tense นี้ ต้องการย้ำถึงความต่อเนื่อง ของการกระทำที่ ๑ ว่าได้กระทำต่อเนื่องไปจนถึงการกระทำที่ ๒ โดยมีได้หยุด เช่น When we arrive at the meeting , the lecturer had been speaking for an hour . เมื่อพวกเราไปถึงที่ประชุม ผู้บรรยายได้พูดมาแล้วเป็นเวลา ๑ ชั่วโมง

๓) Future Tenses

๓.๑) Future simple tense

๓.๑.๑) ใช้กับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจะมีคำว่า tomorrow, to night, next week, next month เป็นต้น มาร่วมอยู่ด้วย

๓.๑.๒) Shall ใช้กับ I we

๓.๑.๓) Will ใช้กับบุรุษที่ ๒ และนามทั่วไป

๓.๑.๔) Will, shall ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือจงใจก็ได้จะใช้สลับกันในกรณีที่จะให้คำมั่นสัญญา, ชมเชยบังคับ, ตกใจใจแน่แน่ว. Will, shall ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือจงใจก็ได้

๓.๑.๕) Be going to (จะ) ใช้กับความตั้งใจของมนุษย์เท่านั้น ห้ามใช้กับเหตุการณ์ของธรรมชาติและนิยมใช้ในประโยคเงื่อนไข.

๓.๒) Future continuous tense

๓.๒.๑) ใช้ในการบอกกล่าวว่าจะในอนาคตนั้นกำลังทำอะไรอยู่ (ต้องกำหนดเวลาแน่นอนด้วยเสมอ).

๓.๒.๒) ใช้กับเหตุการณ์ ๒ อย่างที่จะเกิดขึ้นไม่พร้อมกันในอนาคต มีหลักการใช้นี้. - เกิดก่อนใช้ 3.2 S + will be, shall be + Verb 1 ing. - เกิดทีหลังใช้ 1.1 S + Verb 1

๓.๓) Future perfect tens

๓.๓.๑) ใช้กับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหรือสำเร็จลงในเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต โดยจะมีคำว่า by นำหน้ากลุ่มคำที่บอกเวลา ด้วย เช่น by tomorrow , by next week เป็นต้น

๓.๓.๒) ใช้กับเหตุการณ์ ๒ อย่างที่จะเกิดขึ้นไม่พร้อมกันในอนาคต มีหลักดังนี้. - เกิดก่อนใช้รูปประโยคในข้อ ๓.๓ S + will, shall + have + Verb 3. - เกิดทีหลังใช้ 1.1 S + Verb 1

๓.๔) Future perfect continuous tense ใช้เหมือนข้อ ๓.๓ ต่างกันเพียงแต่ว่าข้อ ๓.๔ เน้นถึงการกระทำที่ ๑ ได้ทำต่อเนื่องมาจนถึงการกระทำที่ ๒ และจะกระทำต่อไปในอนาคตอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์. **ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English)**. เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ภาษาอังกฤษเบื้องต้น รหัส 000116 (2(2-0-4)). สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา, พุทธศักราช ๒๕๕๘